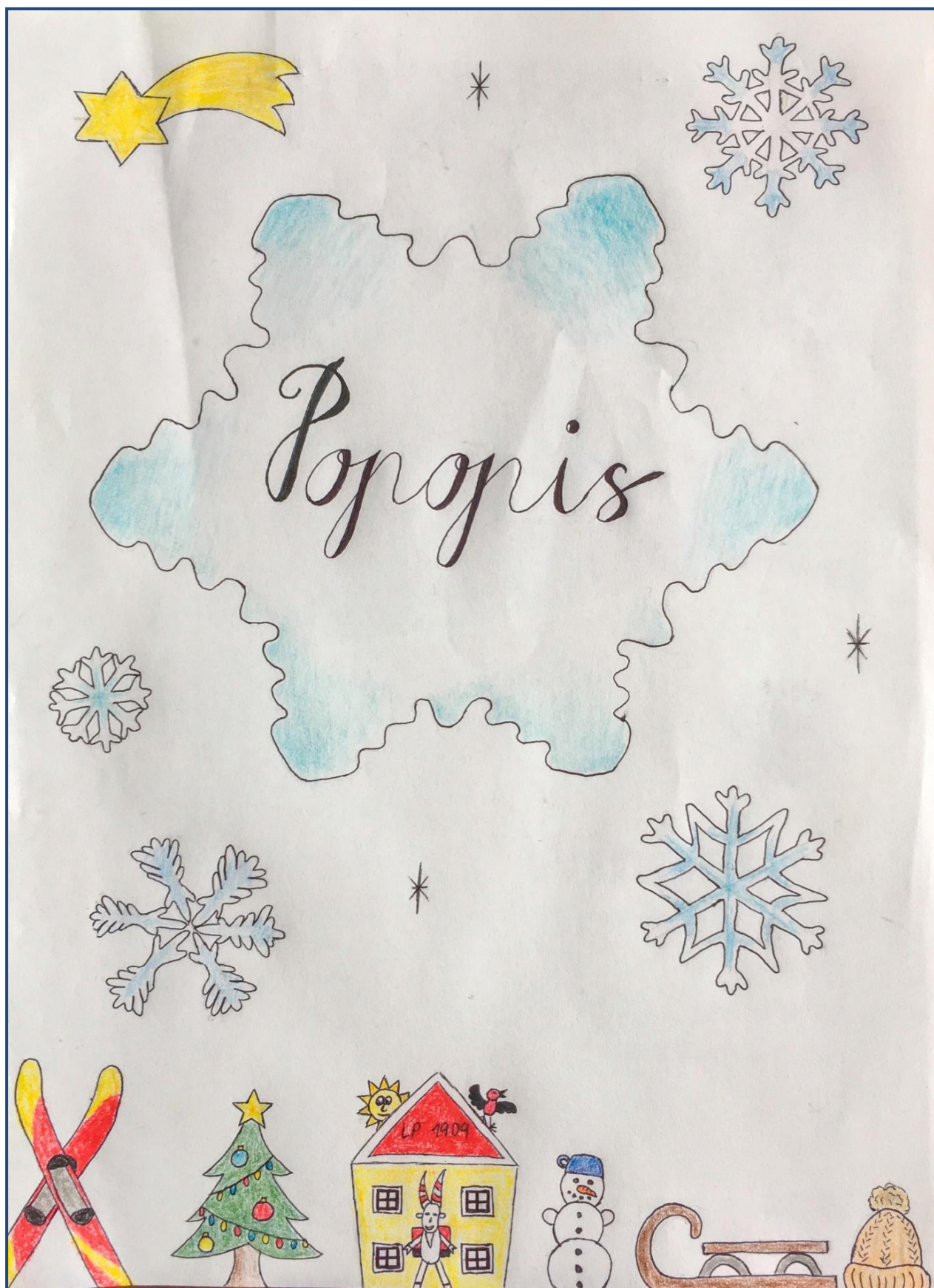

Milí čtenáři,

Mikuláš a Vánoce už jsou za námi, oslavili jsme začátek nového roku 2019 a už se pomalu ale jistě blížíme ke konci zimy. Tomu také nasvědčují přicházející jarní prázdniny.

V tomto čísle se budeme především věnovat právě zimě. Najdete zde něco o svátcích a slavnostech probíhajících v tomto období, povídku ze zimního prostředí, ale také se dozvíte něco nového o zatmění měsíce, Václavu Havlovi a v English corneru něco málo i o panu učiteli Vlčkovi.

Doufám, že se Vám toto číslo bude líbit, a přeji příjemné čtení☺

-Andrea Kitlerová, 9.B

Vážení čtenáři,

jsme velmi rády, že se do vašich rukou dostalo už druhé číslo Popopisu, na jehož vydání naši žáci během zimy pracovali, a věříme, že vás jeho obsah zaujme stejně jako v čísle předchozím.

Kromě toho, že žáci prostřednictvím spolupráce v redakčním týmu uplatňují svoje jazykové a další dovednosti, také pomáhají. Podzimní vydání časopisu prodávali na jarmarku při tradičním adventním setkání ve škole a výtěžek (okolo 2000 Kč) věnovali Dětskému domovu v Pyšelích.

Věříme, že jejich altruismus i tvůrčí schopnosti porostou ruku v ruce a že jejich činnost budete i nadále podporovat.

Kde si časopis můžete přečíst:

- v ředitelně školy
- v místní knihovně
- na obecním úřadě
- na poště
- v galerii Romana Kotrče
- v kavárně U Andělky
- v domě lékařů
- a nově i na webových stránkách školy

-Kateřina Botorová Skalická a Jitka Perglerová

OBSAH

1. Rozhovory

Rozhovor s paní zástupkyní Annou Kalátovou (<i>Lucie Pospíšilová, 7. A, Daniel Petřík, 7. B</i>).....	4-5
Hana Kittelová, 9.B - Rugby (<i>Andrea Kitlerová, 9.B</i>).....	6

2. Svátky a slavnosti různých kultur

Díl druhý: prosinec - únor (<i>A. Kitlerová a Anna Sedláková, 9. B, ilustr. A. Sedláková</i>)	7-14
--	------

3. Zajímalo nás...

Historická osobnost: Václav Havel (<i>Tomáš Klápa, 7. B</i>)	15
Zatmění Měsíce (<i>Jan Šůsa, 8. B</i>)	16

4. Tvoříme

Život před drastickým zjištěním (<i>anonym</i>)	17-18
Výlet na Sibiř (<i>Andrea Kitlerová, 9. B, ilustr. Anna Sedláková, 9. B</i>)	19-21

5. Zábava

Recenze (<i>Anna Sedláková, 9. B</i>).....	22-23
---	-------

6. Pro nejmenší

Najdi tvary v obrázku (<i>Barbora Stukbaureová, 6. C</i>)	24
Křížovka pro chytré hlavy (<i>Barbora Stukbauerová, 6. C</i>)	24

7. Englisch Corner

Rozhovor s panem učitelem Vlčkem (<i>Andrea Kitlerová, 9. B</i>)	25-27
---	-------

1. ROZHOVORY

Rozhovor s paní zástupkyní Annou Kalátovou

Byl Váš sen být učitelkou už od dětství?

Ano, byl to můj sen. Jelikož jsem na základní i střední škole poznala několik učitelů, kteří mě inspirovali. A moje mamka je učitelka, takže jsem to viděla i doma.

Jak dlouho učíte na této škole?

Na této škole učím již devět let. Začala jsem zde učit, už když jsem studovala vysokou školu.

Jaké předměty učíte?

Učím český jazyk, dějepis a také občanskou výchovu ve své třídě.

Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste chodila na základní školu? Chodila jste na tuto školu?

Do této školy jsem nechodila. Chodila jsem na jazykovou školu v Praze. Měli jsme dobrou třídu, dobrý kolektiv, zažívali jsme společně spoustu legrace a vzpomínám na to moc ráda.

Chodila jste někdy za školu?

Musím říct, že na střední škole jsem občas za školou byla. Dojížděla jsem na střední školu vlakem, který měl často zpoždění, tak proč toho nevyužít.

Jak jste se dostala k pozici zástupkyně ředitelky?

Z počátku, když mě paní ředitelka oslovila, jsem byla trošku překvapená a na vážkách, protože ve škole je hodně zkušenějších učitelů s delší praxí. Po zvážení jsem se ale rozhodla, že to zkusím.

Jak dlouho jste třídní 9. A?

Hodně dlouho. Dostala jsem je, když byli ve třetí třídě, takže jsme si za tu dobu na sebe zvykli a máme spolu dobré vztahy. Je to vlastně moje první třída, takže to pro mě na konci bude hodně těžké loučení.

A poslední otázka, jaké plány máte s naší školou?

V současné době se s paní ředitelkou snažíme o vybudování multifunkčního hřiště s menší atletickou dráhou a doskočištěm. A také plánujeme výměnu oken v jazykovce a počítačové učebně.

Chtěli bychom Vám jménem školního časopisu poděkovat za poskytnuté odpovědi a fajn rozhovor.

- Lucie Pospíšilová, 7. A a Daniel Petřík, 7. B

Rozhovor o rugby s Hanou Kittelovou, 9.B

Společně s Hankou jsem si pro vás připravila v rámci rozhovoru s ní pár informací o rugby, respektive o dívčím rugby. A doufám, že vás toto téma zaujme.

Čemu se věnuješ ve svém volném čase?

Závodně hraju rugby, takže mám po většinu času tréninky a o víkendech zápasy.

Jak dlouho rugby hraješ?

Rugby se věnuju 2 roky, ale předtím jsem hrála 7 let volejbal.

Jak ses dostala právě k tomuto sportu?

Měla jsem rozpory se svým trenérem na volejbale a můj táta v tu dobu zkoušel rugby a jeho kamarád (můj současný trenér) zrovna zakládal dívčí akademii sedmičkového rugby.

Jakých úspěchů už jsi se svým týmem dosáhla?

Vyhrály jsme zahraniční turnaj v Anglii a třetí místo v Rakousku. Hrajeme spíše přátelské zápasy, které jsou proti klukům, a vítězem je v těchto zápasech každý, kdo se zúčastní.

O dívčích týmech se moc nemluví. Jsou v České republice ještě nějaké?

V ČR jsme jediný dívčí tým v kategorii U14, a proto je pro nás velmi těžké hledat soupeře. Musíme tak hrát proti klukům, proti kterým je obtížné hrát i přesto, že jsou ve stejném věku jako my. Za dalšími týmy jezdíme do cizích zemí a navštívily jsme tak Anglii, Irsko, Německo, Rakousko a tento rok pojedeme do Polska a do Kanady. Náš trenér nás má jako prioritu a plánuje do budoucna spoustu věcí, jako třeba zájezd na Nový Zéland, kde jsou jedny z nejlepších týmů na světě a je mým celoživotním snem se tam podívat.

- Andrea Kitlerová, 9.B

2. SVÁTKY A SLAVNOSTI RŮZNÝCH KULTUR:

Díl druhý: PROSINEC – ÚNOR

Stejně tak jako v minulém čísle se i v tomto podíváme do naší kultury i do kultur cizích zemí a přiblížíme si některé významné svátky. Tentokrát to bude například Chanuka, Vánoce nebo Čínský Nový rok.

Chanuka

Kdy se slaví?

Chanuka vychází ze židovského kalendáře a začíná každý rok v jiný den. Její začátek je podle židovského kalendáře - 25. den měsíce kislev. Toto období je podle našeho kalendáře od konce listopadu do konce prosince. V roce 2018 jsme mohli tento svátek slavit od 2. prosince do 10. prosince (trvá vždy 8 dní).

Proč se slaví?

Chanuka připomíná opětovné vysvěcení jeruzalémského chrámu v době povstání Makabejských před více než 2100 lety. Chrám byl předtím totiž znesvěcen pohanskou bohoslužbou syrsko-helenistických vládců. Chanuka ale také připomíná zázrak oleje. Podle talmudu našli Židé po příchodu do chrámu pouze jednu nádobu s olejem, která stačila pro chrámovou menoru na jeden den. Zázrakem však olej hořel po osm dní, což stačilo na to, aby byl připraven nový olej.

Tradice

Během Chanuky se postupně zapaluje osm svíček na židovském svícnu, přičemž se modlí. Postupem doby začaly děti a chudí lidé a lidé bez domova dostávat drobné dárečky. V průběhu Chanuky chodí Židé normálně do práce, ale mohou odejít dřív, aby stihli zapálit svíčky. V Izraeli jsou bez jakéhokoliv

náboženského důvodu uzavřeny všechny školy. Na připomínku zázraku objevení oleje se jedí jídla na něm připravená. Mezi nejčastější chanukové speciality v Česku patří především smažené žampiony.

Svátky v období adventu a Vánoc

30. listopad - svátek sv. Ondřeje

Svatý Ondřej byl rybář, který uzdravoval lidi a víru na území Ruska, Řecka a Malé Asie. Jednoho dne na víru obrátil i krásnou, mladou Maximillu. Když se to však dozvěděl její manžel (tehdejší římský místodržící), nechal Ondřeje ukřižovat. Ondřejovi byla připisována magická moc a podle toho se také řídí tradice tohoto svátku. Když dívka o půlnoci zaklepe na kurník a ozve se jí kohout, má před svatbou, když slepice, ještě dlouho se nevdá. Babky kořenářky v tento večer věštily budoucnost.

Doba adventní

Advent je předvánoční čas, který začíná 4. nedělí před Vánoci. Původ má v katolické církvi. Toto období je přípravou na Vánoce, což dnes znamená všeobecný shon po kaprech, stromcích, dárkách, pečení cukroví. K tomu neodmyslitelně patří i několik tradic, zvyků a svátků.

4. prosinec - svátek sv. Barbory

Svatá Barborka byla krásná dívka, kterou její otec nechal ukrýt ve věži. Ona se nechala tajně pokřtít, a když to její otec zjistil, vydal ji římskému právu. Tehdy Římané křesťany pronásledovali, a i když Barbora pocházela ze šlechtické rodiny, nechali ji popravit. Říká se, že ve stejnou chvíli, kdy Barborce sťali hlavu,

zabil jejího otce blesk. Dříve chodívaly Barborky po vsi v bílém oblečení, strašily zlobivé děti tykví s obličejem na tyči a rozdávaly perníková srdíčka. Dívky dávaly třešnovou větvíčku do vázy, a když do Vánoc rozkvetla, měly šanci, že se v příštím roce vdají.

6. prosinec - svátek sv. Mikuláše

Svatý Mikuláš byl biskup, který všem kolem sebe pomáhal. Existuje legenda, že sv. Mikuláš dal tajně peníze třem chudým dívkám a jejich otci, aby dívky nemusely pracovat v nevěstinci. Stejně tak jako dnes, i v minulosti chodil v předvečer svého svátku sv. Mikuláš po obydlích s andělem a čertem. Někdy je doprovázela i Mikuláška (Mikulášova matka), která měla černé rozčuchané vlasy, březové proutí a zvonec a zlobivé děti trestala.

13. prosinec - svátek sv. Lucie

Svatá Lucie je jednou z mála historicky doložených svatých. Byla to velmi krásná, bohatá a silně věřící dívka, která byla zasnoubená s chlapcem ze zámožné rodiny. Když však díky víře vyléčila svou matku z choroby, uprosila ji, aby ze sňatku sešlo a ona se mohla oddat Bohu. Její bývalý nastávající ji za to však udal římským úřadům; mučili ji, polévali vařícím olejem, a nakonec jí podřízli hrdlo. Za to, že se na Vánoce musí uklízet, může právě svatá Lucie, jinak by se totiž zlobila. Sv. Lucie je taktéž považována za ochránkyni před kouzly a temnou magií.

24. prosinec - svátek Adama a Evy / Štědrý den

Tento den je proslulý hned několika zvyky, tradicemi a pověrami. Například naši předkové věřili, že když bude hospodyně prát a uklízet, přinese to smůlu, a naopak věřili, že všechno toho večera má tajemnou magii. Například že o půlnoci bylo možné ve studni spatřit tvář budoucího manžela, že odlitý kus olova vyvěští budoucnost, stejně jako rozkrojené jablko a že lodičky se svíčkou ve skořápce určí, kdo z domu v roce odejde a kdo zůstane.

25. prosinec - Boží hod

Tento den je nejvýznamnější ze všech svátků vánočních. V tento den si připomínáme narození Ježíše Krista v Betlémě. Pro věřící je to po Velikonocích druhý nejvýznamnější svátek v roce.

26. prosinec - svátek sv. Štěpána

Svatý Štěpán byl prvním mučedníkem křesťanství. Jednalo se o velmi chytrého řeckého žida, který při jednom proslovu obvinil židovskou radu ze smrti Mesiáše. Ti ho za to nechali ukamenovat. Na sv. Štěpána dříve, ale i dnes, probíhají koledy. Nejde však jen o určitou formu almužny. Z vykoledovaných předmětů se údajně dala vyvěštít budoucnost.

27. prosinec - svátek sv. Jana Evangelisty

Jako jeden z mála apoštolů svatý Jan zemřel přirozenou smrtí. I přesto ho prý za jeho života uvěznili a mučili. Tento den je svátkem lásky, porozumění a vína, protože podle legendy se sv. Jana pokusili otrávit vínem, a tak má v tento den prý víno magickou moc.

28. prosinec - svátek betlémských neviňátek

Tento den se slaví na počest dětí, které nechal Herodes povraždit. V tento den matky na děti nesmí vztáhnout ruku, jinak je to předzvěst smutného stáří. Švadleny nesmí v tento den šít. I počasí má magickou moc, když bude sychravo, přinese to nemoci a smrt, kdežto slunečno je předzvěst zdraví.

31. prosinec - svátek sv. Silvestra

Tento den je věnován památce papeže Silvestra I. Ten žil na rozhraní období, kdy přestávali být křesťané pronásledováni. Naši předci slavili Silvestra velmi skromně, aby nepřipomínal pohanské svátky. Silvestr, tak jak ho známe dnes, se začal slavit až na sklonku 19. a 20. století, kdy byl nový rok spojován s předzvěstí “nové zlaté éry”.

6. leden – Tři králové

Tři králové (Kašpar, Melichar a Baltazar) jsou postavy z Matoušova evangelia (část Bible), které navštívily Ježíše krátce po jeho narození v Betlémě a přinesly mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Tento den se slaví 6. ledna a je svou podstatou totožný se slavností Narození Páně (Štědrý den). Tento den je také

vyvrcholením a koncem Vánoc. V zemích, jako jsou například Španělsko či Mexiko, si na Tři krále lidé vyměňují dárky tak jako na Štědrý den.

Vánoce

Vánoce jsou jedním z nejoblíbenějších svátků na světě. Jedná se ale také o jeden z nejdražších a nejznámějších svátků vůbec. Právě proto se naše redakce rozhodla napsat o tomto svátku článek do našeho školního časopisu.

Jak vlastně vznikly Vánoce?

Každý asi ví, že Vánoce se slaví na počest narození Ježíše Krista. Věděli jste však, že Vánoce pochází z mnohem staršího pohanského svátku? Jednalo se o oslavy zimního slunovratu, které se konaly okolo 21. prosince. Po nástupu křesťanství se pak některé z pohanských tradic ujaly jako tradice vánoční (např. zapalování svíček a tak dále...).

Datum Ježíšova narození vlastně neznáme. Datum 25. prosince bylo vybráno, protože se vědělo, že Panna Marie otěhotněla o jarní rovnodennosti. A ano, Vánoce jsou oficiálně 25. prosince. My Češi, Němci a pár dalších národů je slavíme večer 24. prosince proto, že ve středověku začínal další den se setměním a ne o půlnoci, a nejspíše ze zvyku je tak nadále slavíme právě v tuto dobu.

Jak se slaví Vánoce v cizích zemích?

Tak jako v jiných věcech se od nás cizí země svými tradicemi liší. Připravili jsme si pro vás ty nejzajímavější země s jejich zvyky a tradicemi.

Anglie

V Anglii se Vánoce tradičně slaví ráno 25. prosince. Dárky zde naděluje Santa Claus (oblouklý dědeček s bílým plnovousem, v červeném obleku, který dárky rozváží na létajících saních tažených soby), kterému se jako poděkování za dárky nechávají Mince Pies (koláčky plněné např. ovocem či marmeládou). Jako tradiční vánoční pokrm připravují Angličani krůtu a tzv. Christmas puding (vánoční pudink), který dělají z kandovaného ovoce.

USA

Tak jako v Anglii se dárky rozbalují ráno 25. 12. a také je nosí Santa Claus. Santovi se však nechávají sušenky s mlékem. Američané nedostávají dárky jenom pod stromeček, ale mají je i ve vánočních punčochách. Ty se věší většinou na římsu u krbu, na schody a tak dále.

Německo

Dárky jim naděluje Ježíšek a Weihnachtsmann (vánoční muž se zrzavým plnovousem, v hnědém obleku, který létá na větru). Jejich tradice jsou velmi podobné těm našim a stejně jako my Vánoce slaví 24. prosince večer. Jejich tradičním cukrovím jsou štola a perníčky.

Itálie

Zde dárky naděluje hodná čarodějnice Befana, která má ve zvyku se zpoždovat, takže někde se dárky rozbalují večer 24. nebo ráno 25. prosince a někde dokonce až 6. ledna.

Rusko

V Rusku se dárky nadělují až 6. ledna a nosí je дед мороз (děda Mráz, vysoký mužík s bílým plnovousem v bílo-stříbrno-modrém kožichu).

Japonsko

V Japonsku se jedná o nový, moderní, a hlavně komerční svátek. Pro Japonce je tradičním jídlem speciální KFC, které si musí objednat týden dopředu.

Austrálie

Dárky, které nosí Santa Claus, se rozbalují ráno 25. prosince. Vánoce pak Australané slaví většinou u moře. A protože tam mají počasí jinak než my tady, mají v tu dobu zrovna léto.

Čínský Nový rok

Tento významný čínský a jihoasijský svátek trvá 15 dní a datum počátečního dne bývá mezi 21. lednem a 20. únorem, je tedy pohyblivé. Letos nám 5. února začal rok prasete. Tento svátek je slaven jako konec zimní sezóny a je také známý jako Festival jara. Teď si ukážeme nějaké tradice a zvyky, které se k těmto oslavám vážou.

Úklid domu

Před novým rokem Číňané uklízí své domy, jak nejlépe to jde. Věří, že tím smetou smůlu minulého roku a udělají místo pro štěstí. Během několika prvních dnů nového roku (většinou tak 13 – 15 dní) však své domovy neuklízí, protože by mohli smést své štěstí, které právě dorazilo.

Výzdoba

Dveře a okenní rámy se často malují načerveno nebo jsou zdobeny červenými stuhami či vystříhovánkami z papíru. Tyto červené dekorace podle tamější kultury přinášejí štěstí, bohatství a dlouhověkost. Po domě také rozmístí květiny, jako jsou například lotosy – lotosové květy symbolizují znovuzrození a nový růst – a do misek uloží neporušené mandarinky s listy vždy v sudých počtech, protože nerovnost čísel přináší neštěstí.

Zásobník pospolitosti

Zásobník pospolitosti je kruhový nebo osmiúhelníkový zásobník, který má 8 přihrádek. Každá přihrádka obsahuje symbolické potraviny, jako jsou semena lotosu, arašídý, kokos, semínka červeného melounu, kandovaný meloun, liči a podobně.

Bůh kuchyně

Mnoho rodin má v kuchyni obraz boha kuchyně. Zvykem je nabídnout kuchyňskému bohovi slavnostní oběd, aby se ujistil o dobrém vychování rodiny, než se vrátí do nebe. Populární je lepkavý dort (Nian Gao). Pro rodiny s dětmi je velmi důležitou tradicí na Nový rok příprava čínských knedlíků (Jiaozi). Podle čínské tradice se má v jednom z knedlíků schovat mince. Ten, kdo ji dostane, bude mít v příštím roce pravděpodobně štěstí.

Před-novoroční večeře

V předvečer čínského Nového roku se většinou dělá hostina, kde je podáváno prase, kachna, kuře, dort z lepkavé rýže (lin guo) a sladké pochoutky. Významná je také čínská ředkev, která má význam dlouhověkosti. Červené chilli znamená štěstí. Rýže zajišťuje harmonii.

(Zdroje: Veselé Vánoce tradiční zvyky a koledy – nakl. Pierot, asianstyle.cz, extra.cz, wikipedia.org)

-Andrea Kitlerová a Anna Sedláková, 9. B, ilustrace Anna Sedláková

3. ZAJÍMALO NÁS...

Historická osobnost: Václav Havel

V roce 2019 si mimo jiné budeme připomínat také 30 let od sametové revoluce, která znamenala pád komunismu v Československu. Jedním z jejích hlavních aktérů byl i český dramatik a spisovatel Václav Havel.

Narození: 5. října 1936 (Praha)

Úmrtí: 18. prosince 2011 (Hrádeček)

Manželka: Olga Havlová

Dagmar Havlová

Václav Havel se narodil do zámožné rodiny. Jeho otec byl věhlasný architekt, matka umělkyně. Dětství strávil v rodinném sídle na Moravě. Kvůli tomu, že pocházel z bohaté rodiny, neměl v dětství mnoho kamarádů, což vedlo k tomu, že již jako kluk napsal několik knížek. Jeho studium také nebylo jednoduché (tak si na tuhle školu nestěžujte!). Kvůli politickým důvodům nemohl studovat zdaleka tak, jak by chtěl, nakonec ani nedostudoval.

Jeden z nejdůležitějších okamžiků jeho života přišel v roce 1977, kdy se podílel na vzniku tzv. Charty 77. Ta mu vysloužila několik let vězení. Ale ani ve chvílích nejhorších nezapomínal na své úsilí, tj. změnu politického režimu v Československu, což se mu roku 1989 při sametové revoluci podařilo. Národem byl tak oblíbený, že si ho lidé zvolili za prezidenta Československé a později i České republiky.

Myslím si, že Václav Havel byl jeden z nejvýznamnějších Čechů, možná nejvýznamnější vůbec. Bez něho bychom neměli to, co dnes máme. A to si, myslím, zasluhuje obdiv.

(Obrázek stažen z <http://www.ceskatelevize.cz/havel/zivotopis/>)

- Tomáš Klápa, 7. B

Zatmění Měsíce

Zatmění Měsíce je astronomický jev, kdy je měsíční kotouč zastíněn Zemí. Nastává při úplňku, pokud se Slunce, Země a Měsíc ocitnou v jedné přímce. Jelikož se Měsíc ve stínu Země pohybuje rychlostí přibližně 1 km/s, zatmění může trvat až 107 minut. Zatmění Měsíce nastává přibližně dvakrát až třikrát do roka.

Zatmění Měsíce dělíme na tři druhy:

- polostínové zatmění – žádná část Měsíce není zcela zastíněna Zemí
- částečné zatmění – část povrchu Měsíce je zcela zastíněna Zemí
- úplné zatmění – celý Měsíc je zcela zastíněn Zemí

Ale proč je tady tento článek?

21. ledna 2019 jsme mohli vidět úplné zatmění Měsíce. Bylo to poslední úplné zatmění Měsíce v tomto desetiletí. Toto zatmění jsme mohli vidět v ranních hodinách, okolo 6. hodiny. Byla to poslední příležitost až do 7. září roku 2025.

Úplné zatmění měsíce v Praze

(Zdroje: Česká Astronomická společnost, Wikipedie)

-Jan Sůsa, 8.B

Život před drastickým zjištěním

Stála jsem na útesu a cítila jsem, jak mi sněhové vločky padají do vlasů. Bylo mi příjemně, ale už bylo moc pozdě, byla jsem připravená to skončit.

ČÁST 1.

KAPITOLA 1

Jak to vlastně bylo

Jmenuji se Lia a můj život je vážně na h***o.

Bydlím v Long Street v New Yorku, mám ráda svého psa a nesnáším svého bratra.

Chodím na střední Midwood High School do druháku.

Nejvíce nechutný mi připadá, že všechny holky dolejšají za nejhezčím klukem na celý škole, a ještě horší je, že ho neoslovují jménem jako ostatní, ale říkají mu třeba „bonbónku“, „šmudlo“, „milouši“ atd...

Jeho jméno je ale Ray. Dneska jsem měla s tou nejhorší holkou, jménem Harriete, výtvarku. Pořád mlela o tom, že chodí s Rayem. Po obědě jsme šly s mými kamarádkami Jane a Kate ke mně domů. K mému neštěstí jsem cestou musela potkat tu nafrněnou Harrietu, omylem jsem do ní vrazila, ona se pomalu otočila a probodla mě pohledem. „Dávej pozor, kam šlapeš, ty couro.“ V tu chvíli jsem zrudla jako rak a vlepila jí facku, ona se na mě podívala jako na vraha. Po chvíli trapného ticha jsem za sebou uslyšela smích, když jsem se otočila, uviděla jsem, jak se Ray s jeho kamarády smějí, uraženě jsem popadla Jane a Kate za ruku a odtáhla je pryč.

KAPITOLA 2

Když jsem se ráno probudila, vůbec se mi nechtělo do školy, ale musela jsem. Když jsem šla ke skřínce, všichni se na mě dívali jako na zjevení. Ve třídě jsem se posadila a pro jistotu jsem si začala číst. Po chvíli mi do stolu praštila někčí ruka, když jsem zvedla hlavu a podívala se pořádně, zjistila jsem, že ta

ruka patří Rayovi. „Ten včerejšek,” v tu chvíli jsem věděla, že je zle. „Hele já se omlouvám, ale byla jsem strašně....,” nestačila jsem to doříct, protože mi přikryl ústa dlaní. „Je mi to trochu trapné, ale už delší dobu tě pozoruju a docela se mi líbíš.” Ztuhla jsem jako kámen a zeptala se ho: „Hele, není tohle flirtování?” On radostně přikývl hlavou. „No, víš, nikdy jsem nepotkal dívku s takovým potenciálem.” „Potenciálem?” „No, víš, je normální potkat nafrněnou holku, ale potkat holku, co se nebojí říct ostatním, co si o nich myslí, se nestane každý den.” Vážně jsem nečekala, že tohle řekne. „Díky, asi...” „No, ty jo, já bych asi zapomněl na to hlavní...budeš mojí přítelkyní?” Jak to dořekl, tak mi ztuhlo srdce. „No víš, já si to musím promyslet.” Jak jsem to dořekla, pousmál se a obrátil se ke mně zády, už ani nevím proč, ale najednou jsem se začala neskutečně smát. Kate a Jane při pohledu na mě zavrtěly hlavami a vzápětí se svalily na zem a přidaly se ke mně. „Jsi v pohodě?” zeptal se Ray a já se rozesmála ještě víc.

KAPITOLA 3

Další den mě před domem vyzvedl Ray. „Už jsi v pohodě?” zeptal se. „Jo,” zazněla moje poněkud unavená odpověď. Když jsme vstoupili do školy, Ray mě chytl za bok. „Co to děláš?” zeptala jsem se ho. „To aby Harriete žárlila a všichni věděli, že jsme pár.” Trochu jsem se uchechtla, ale smích mě rychle přešel, protože se před námi objevila Harriet. „Co děláš vedle mého kluka, ty - ?” Ray ji ale přerušil. „Opovaž se jí nadávat, už včera jsem ti řekl, že je mezi námi konec. “ Bylo mi Harriete trochu líto. Ray a já jsme se otočili a šli jsme směrem do třídy. Rayova ruka sjela po mém boku a zastavila se až na...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

- anonym

Výlet na Sibiř

Já a mí přátelé Sam a Jerry jsme vždycky byli velcí dobrodruzi. Byli jsme tři kluci z domečků na kalifornském pobřeží žijící život, který by si přál snad každý druhý člověk, co neměl to štěstí a u moře se nenarodil. Ano, vskutku to byla krása vyjít ráno ven a cítit tu teplou slanou vodu moře, jak vám jemně omývá nohy a paprsky čerstvě probuzeného slunce dopadající na váš obličej. Jenže pro mě to byla nuda. Chtěl jsem nějaké dobrodružství.

Chtěl jsem zažít nějaké vzrušení. Jako třeba být uvězněn v nějaké zimní pustině, kde nikdo nežije, a vy musíte bojovat o přežití. Nebo jsem chtěl také poznat ten pocit, když se procházíte venku, daleko od civilizace, a najednou začne prudký silný déšť a taková bouřka, že hrozí, že do vás uhodí blesk a vy zemřete. Neskutečně moc jsem miloval adrenalin.

A nebyl jsem sám. Ten pocit, když nevíte, jestli váš život právě skončí, nebo jestli bude obohacen o další úžasný zážitek, milovali právě i Sam s Jerry. Byli to kluci, které jsem znal už od svého útlého dětství, a dělali jsme spolu věci, ze kterých našim matkám běhal mráz po zádech. Uvědomoval jsem si, že o nás naši rodiče mají obavy, ale adrenalin je prostě droga, které se opravdu nikdy nezbavíte.

Jednou jsme se rozhodli, že se za doby těch největších mrazů vydáme na Sibiř. Nebyli jsme žádní hlupáci, abychom se na nějaké takové místo vydali bez jakýchkoliv podobných zkušeností. Už několikrát jsme v kruté zimě putovali na místech, jako jsou hory v Coloradu či na Aljašce. Jenže jsme byli jako navedení. Nikdo nám nedokázal vysvětlit, že Sibiř je moc veliké sousto, ani jeden z nás si to bohužel nevzal k srdci. Kdybych věděl dříve, co se stane, nikdy by mě nenapadlo o tomhle výletu jen přemýšlet.

Sam vypadal vyděšeně. Přechíst jakékoliv emoce v jeho očích pro mě bylo opravdu jednoduché. Sice jsme byli taková partička tří nejlepších kamarádů, ale se Samem jsme si byli bližší. Jerry měl občas totiž takové svoje šílené záchvaty. Už od malička mu prostě někdy něco v hlavě přeskočilo a neznal nebezpečí. Při některých našich "misích" se to hodilo, ale někdy už to bylo prostě moc.

Taky jsem se bál. Něco v hlavě mi říkalo, že prostě nikdo není schopný jen tak pobývat na Sibiři mezi vší tou divokou zvěří a v takovém chladu a přežít to. Jenže ta druhá věc v hlavě, kterou nazýváme sebevědomí, mi říkala, že jsem na tak špatné podmínky zvyklý a že to prostě zvládnou. Před Jerryem jsme se o našich myšlenkách nesměli zmínit. Říct před Jerryem slovo "strach" znamenalo výsměch, později pomlouvání, a nakonec konec všech našich výprav.

Když jsme do cílové destinace dorazili, připadalo mi to tam skoro stejné jako na jiných podobných místech, která jsme navštívili. Teď už jen zbývalo dojít na nějaké obydlené působiště. Takhle jsme to dělali vždycky. Nechali jsme se dopravit na nějaké takové místo a pak jsme hledali civilizaci a odtamtud jsme se dostali domů. Celá takováhle akce trvala většinou měsíc.

„To bude hračka, chlapi,“ zasmál se Jerry tím svým šíleným smíchem.

Byli jsme opravdu daleko, podle předpovědi počasí měla být teplota okolo - 40 °C a ta bílá nicota okolo nás byla vážně děsivá. A to na tom bylo tak úžasné. Ploužili jsme se zasněženou krajinou, přežívali, užívali si to. Krása. Po tomhle jsem toužil celé ty dlouhé roky, co jsme takhle dobrodruhovali. Ve stanu jsme spali všichni tři pohromadě namačkaní na sobě, abychom se zahřáli, a jedli jsme to, co jsme našli nebo ulovili.

Jednou ráno, po třinácti dnech putování, jsem se probudil a byl na mně navalený Jerry. Zvláštní, řekl jsem si, mezi mnou a Jerryem spal vždycky Sam.

Vylezl jsem ven ze stanu a rozhlédl se okolo sebe. Nikde nebyl.

„Same!“ zavolal jsem na něj, ale nic než hukot studeného větru se neozývalo.

„Same!“ zavolal jsem znovu, ale opakovaně to bylo zbytečné.

„Co tady řveš?“ vypotácel se ospalý Jerry ze stanu.

„Sam je pryč,“ otočil jsem se na něj se zoufalým pohledem v očích. V hloubi duše jsem tušil, že se stalo něco špatného, ale můj mozek se mě stále snažil přesvědčit, že je můj kamarád v pořádku.

„Ten bude na lovu. Nemusíš mě budit kvůli takovejším debilitám, Time,“ odsekl a vrátil se do stanu.

A tak jsem se Sama vydal hledat sám. Nemusel jsem však hledat dlouho. Po chvíli jsem zahlédl smečku vlků, jak tam hromadně něco žerou. Neodvážil jsem se jim vlézt do jejich teritoria, a tak jsem čekal opodál, než maso dožerou. Po nějaké době od místa odběhli, a když už byli úplně pryč, šel jsem se na to místo podívat. Leželo tam zkrvavené oblečení. Samovo oblečení. To mi vhrklo slzy do očí a sesunul jsem se do hlubokého sněhu. Byl jsem úplně mimo. Nikdy jsem si nepřipouštěl, že by se tohle mohlo stát. Chvíli jsem tam seděl ve sněhu a přemýšlel nad tím, co dělat dál.

Sebral jsem ze země oblečení a šel zpět ke stanu, před kterým už stál Jerry a vyhlížel mě.

„Tak co? Kde máš Sama?“ zeptal se svým hladovým tónem hlasu.

„Sežrali ho vlci,“ odpověděl jsem nepřítomně a hodil oblečení na zem.

Chvíli na hromádku roztrhané zkrvavené látky zíral s otevřenou pusou a pak ho prozkoumal, jestli je to opravdu Sama. V ten den jsme mlčky hledali nějakou potravu a pokračovali dál v naší cestě, až v noci, když jsme šli spát, jsme si promluvili o naší ztrátě.

Stále jsem se nemohl smířit s tím, že už Sam nebyl mezi námi. V ten den, kdy se to stalo, jsem si konečně pořádně uvědomil rizika našich výprav a modlil jsem se, aby tahle cesta už skončila a já se mohl vrátit zpátky domů. Nikdy předtím by mě nenapadlo, že budu adrenalin tak proklínat.

Vypadalo to, že už se blížíme ke konci naší cesty. Měli jsme za sebou už něco přes měsíc chůze a já byl rád, že to brzy všechno skončí.

Jednou v noci jsem si všiml, že Jerry vyšel ze stanu ven. Hlavou mi vrtalo proč, ale vzhledem k tomu, že jsem byl v polospánku, když jsem si toho všiml, jsem ve spaní dále poklidně pokračoval. Po několika hodinách jsem se probudil, ale ve stanu jsem byl stále sám. V tu chvíli mi přeběhl mráz po

zádech. Momentálně nemám na mysli ten mráz, který vám vysouší kůži a nutí vás třást se zimou. Myslím tím strach. Jerry byl blázen. Mohl se klidně v noci jen tak sebrat a odejít pryč beze mě. Vylezl jsem tedy ven a rozhlédl se kolem sebe. Ihned jsem si všiml něčeho tmavého, co leželo ve sněhu. V tu chvíli jsem si vybavil pohled na Samovo rozežrané tělo a modlil jsem se, abych ve stejném stavu nenašel i Jerryho. Když jsem přistoupil blíž, uviděl jsem tam ležet oblečení, oblečení, které patřilo Jerrymu. Hlasitě jsem polkl. Šel jsem dál. A v tu chvíli jsem to spatřil. Jerryho nahé tělo promrzlé na kost ležící v tom extrémně studeném sněhu. Dodnes nevím, proč to udělal. Proč se rozhodl svléknout a nechat se zabít mrazem. Proč se rozhodl spáchat sebevraždu. A taky nechápu, proč mě tam nechal samotného. Bylo to snad tím prostředím? Že by to místo nutilo člověka skončit se životem? Nechat se zničit? Nechat se zabít?

Byl jsem neskutečně vyplašený. Sbalil jsem si všechny svoje věci a pokračoval v cestě. Ale teď už jsem na všechno byl sám. Sám jsem si musel opatřit potravu a sám jsem se musel táhnout se všemi těmi věcmi.

Po dalších dvou nocích už jsem byl vyhladovělý. Věděl jsem, že se za chvíli dostanu do cíle, a tak jsem se rozhodl pokračovat v cestě bez jídla a skoro jsem nespál. Ploužil jsem se zasněženou pustinou úplně sám a doufal v brzký konec výpravy.

Po dalších dvou dnech jsem zkolaboval. Nejistota, únava a hlad mě donutili vypnout mozek a na chvíli si odpočinout. Poslední, co si pamatuji, je můj obličej zabořený v tom ledovém sněhu. Poté jsem se probíral v ruské nemocnici.

A tak vám chci dát radu do života. Nenechte se ničím pohltit. Ať je to cokoli, vždy vám to způsobí nějakou škodu. Když se totiž něčím pohltit necháte, uvědomíte si to až tehdy, kdy něco nevyjde podle vašich představ, a v tu chvíli už je bohužel pozdě.

-Andrea Kitlerová, 9.B,

- Ilustrace Anna Sedláková, 9.B

5. ZÁBAVA

Recenze

Milí čtenáři a milé čtenářky, i v tomto novém díle si pro vás naše redakce připravila recenzi, doporučení a krátký děj několika filmů a seriálů jak pro mladší, tak pro starší věkové kategorie. Doufáme, že se vám tento článek bude líbit.

Filmy

Mrazík

Mrazík je ruská hraná pohádka z roku 1964, která má předlohu v příbězích o Mrazíkovi, který v Rusku o Vánocích rozdává dárky a je považován za hodného, spravedlivého a hlavně kouzelného dědečka. Hlavní postavou příběhu je krásná, laskavá a pracovitá Nastěnka a samolibý Ivánek. Oba jsou do sebe zamilovaní, ale nejsou spolu. Nastěnka žije se svým otcem, nevlastní sestrou a macechou, která ji jednou v zimě vyžene z domu. K jejímu štěstí se jí ujme Mrazík, ale ona se bohužel dotkne Berly Mrazilky (Mrazíkova kouzelná hůl) a upadne do hlubokého spánku. Ivánek, který se vydal do světa a tam se i polepšil, se rozhodne Nastěnku zachránit, což se mu i povede. To však nebyla poslední zkouška, která jejich lásku čeká.

Pohádka je sice starší, ale pěkná, a myslím, že se hodí pro každou věkovou kategorii. Na filmu se mi líbí ta “jiná kultura” a nevinnost, kterou vyzařuje.

Přece jen má nějaké mouchy, ale stojí to za to.

Hodnocení: 5 b./10 b.

Anděl Páně

Anděl Páně je česká hraná a prozatím dvoudílná pohádka. První film je z roku 2005 a druhý z roku 2016.

Oba dva filmy se zaobírají příběhy anděla Petronela a čerta Uriáše, kteří v nebi vždy něco provedou a za trest musí jít na zem svou chybu napravit.

Jako obrovský plus беру skvělý humor, kterého je ve filmech až až. Ve filmech je i spousta slavných českých herců. Tyto filmy doporučuji kterékoli věkové kategorii.

Hodnocení 7, 5 b./10 b.

Jak vycvičit draka

Jak vycvičit draka je americká animovaná pohádka, která se skládá ze dvou filmů a letos se dočká 3. pokračování. První film vyšel v roce 2010 a druhý v roce 2014.

Hlavními postavami obou filmů jsou viking Škyťák, který žije se svým otcem, náčelníkem vesnice, na ostrově Blb, a drak Bezzubka, jenž je poslední svého druhu. Film je pak provázen jejich věrným přátelstvím.

Film se mi líbí ani ne tak kvůli krásnému ději, jako spíše díky neuvěřitelně roztomilé a nápadité animaci. Nejvíce se asi bude líbit věkové kategorii 5-12 let, ale určitě ho vyzkoušejte, i když do této kategorie nepatříte.

Hodnocení 7 b./10 b.

Seriály

Simpsonovi

Simpsonovi jsou nejslavnější americký animovaný seriál, který poprvé vyšel v roce 1989. Má přes 650 dílů a jeden díl průměrně trvá okolo 23 min.

Seriál je o problémech, dobrodružstvích a příbězích rodiny Simpsonovy. Otcem a hlavou této rodiny je líný a věčně opilý Homer a starostlivou, milující a všetečnou matkou je Marge. Společně mají tři děti, 10letého syna, drzého Bárta, 8letou šprtku Lízu a malé miminko, holčičku Maggie.

Seriál překypuje neskutečně skvělým humorem. Tento seriál je spíše pro starší věkovou kategorii, tak 12+, jelikož humor je přece jen trochu složitější.

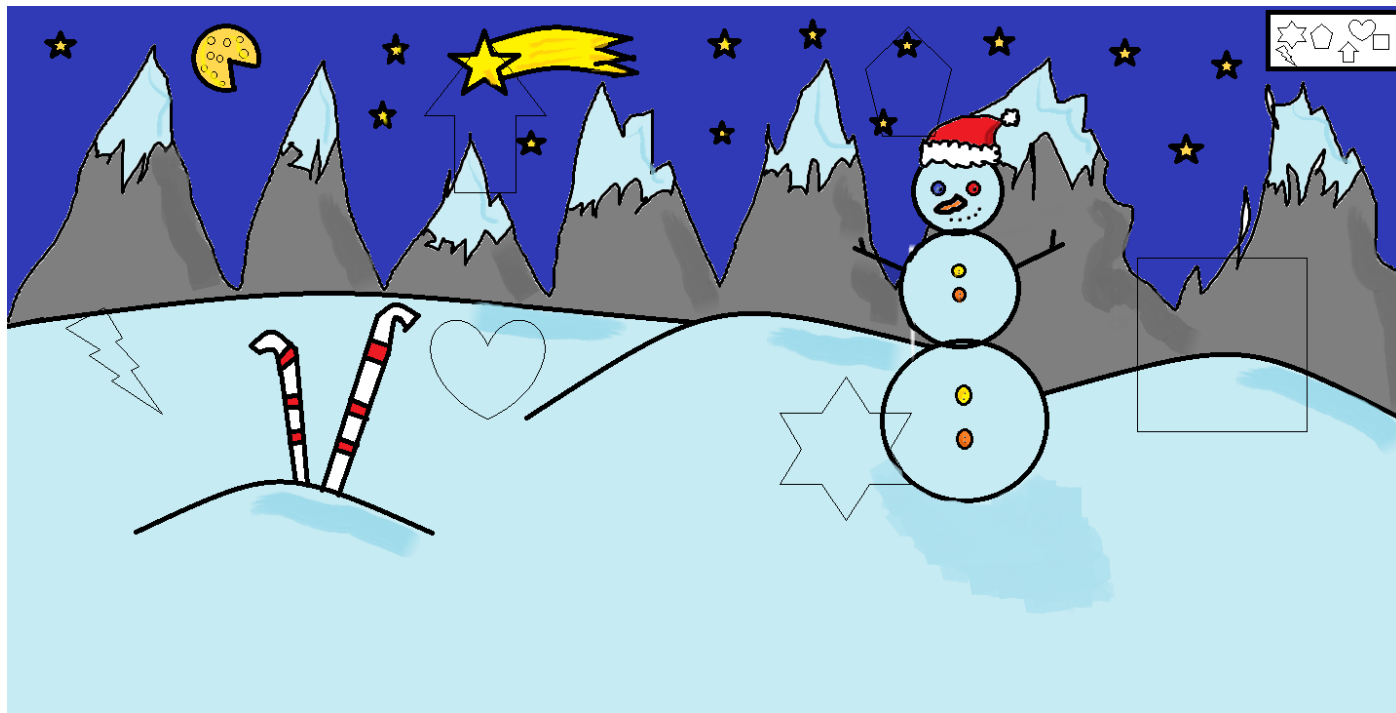
Hodnocení: 6, 5 b. /10 b.

- Anna Sedláková, 9.B

6. PRO NEJMENŠÍ

V obrázku najděte tvary, které jsou vyznačeny v rámečku (pomůžou černé čáry).

- Barbora Stukbauerová, 6. C

Křížovka pro chytré hlavy

- Barbora Stukbauerová, 6. C

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Kodaň je hlavní město

1. Hlavní město Maďarska

2. Mužský vzor hrad, muž, stroj
předseda, soudce (je to vzor, co
chybí.)

3. Člověk s modrou maskou, začíná
na F.

4. Přezdívka královny Alžběty
Bavorské.

5. Ořech, co roste na palmě, ořech
jaký.....

6. Školní předmět, kde se počítá.

7. ENGLISH CORNER

This time in English corner in our school magazine, we are bringing you an interview with our teacher Mr. Vlček, some winter vocabulary and some joke in conclusion. So enjoy! 😊

What made you become a teacher?

It was an accident. I worked in Spain in the summer after finishing my first year at Czech Technical University in Prague where I studied programming. Then the winter semester started and I went back to school just to realize I didn't want to sit behind a screen anymore. So I didn't. I wanted to study languages — English and Spanish. I was looking for a job where you talk to people a lot and I thought - what about teaching? It would be perfect. I meant children were small but they were still people, weren't they? The only problem was that I couldn't find the Spanish - English combination so I chose English - Maths instead.

If you weren't a teacher, what job would you like to do?

(Definitely Maybe) I would be a rock star If I weren't tone-deaf.

What would you like to achieve in your life?

That's a great question, though I don't know the answer yet. Right now I am paralysed with all the plans I have. I should make a decision and act on it.

Do you like your job? What do you love and what do you hate about being a teacher?

Yes, otherwise I wouldn't do it. I hate the paperwork and there is also one thing that has been grinding my gears lately - the question - "what is it good for in real life?". In maths people don't get that for example division is, at least in my opinion, not about the actual division. It is about learning the algorithm and about learning how to follow a certain set of instructions which is a useful ability these days.

What I like the most is the moment when children suddenly understand something.. I like the gifts I get at the end of the year as well.

If you could change anything in the education system in our country, what would it be?

Students should be grouped based on their abilities, rather than their age. Especially in language teaching. I think that the best students are not challenged enough in our system...

For how long have you been teaching?

I've been teaching for three years.

Where did you go to school?

I studied at a grammar school in Klatovy and at the Charles University in Prague - Faculty of Education. I also played with computers for a year at the Faculty of Engineering of the Czech Technical University in Prague.

Did you like school while studying? How were you getting along with your teachers?

Back then I liked it mainly as a place where you meet your friends everyday and where you can occasionally learn some neat stuff. Of course there were things that I didn't care about at all. That is why I had to learn one term of chemistry class once to avoid flunking it. Funny thing was that I started to like it as I was working my ass off to learn it. Sometimes you just don't like the subject because of the "I can't be bothered attitude" that is preventing you from noticing the beauty of it.

We were a difficult class to handle so I am sure that some teachers didn't particularly like us and we didn't blame them. In fact, we didn't like some of them either. The feelings were mutual. When I run across a former teacher of mine today we usually laugh about the past.

Winter vocabulary:

Bílá = White

Brusle = Ice Skates

Bruslení = Ice Skating

Bunda = Jacket

Kabát = Coat

Lavina = Avalanche

Led = Ice

Leden = January

Lyže = Ski

Lyžování = Skiing

Modrá = Blue

Náledí = Slippery Ice

Nový Rok = New Year

Prosinec = December

Sněhulák = Snowman

Sněhová vločka = Snowflake

Sníh = Snow

Únor = February

Vánoce = Christmas

Zima = Winter

Joke:

Eating a clock is really time consuming.

-Andrea Kitlerová, 9.B

Děkujeme všem přispěvatelům za jejich nápady, příspěvky a ilustrace a především za zájem a energii, které vkládají do tvorby časopisu. Máme z vás radost!

Paní učitelka Botorová Skalická a Perglerová, koordinátorky školního časopisu.